

Konfirmaatiomessu Ylitornion kirkossa

16.6.2019

Kantele: I D V A

1. Lau - lu kuu - luu kirk - ko - tiel - lä,
Ter - veh - tii nyt kaik - ki kan - sa

I D

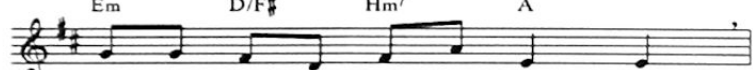
vä - ke - ä on pal - jon siel - lä.
toi - si - an - sa lau - lul - lan - sa.

IV G I D

On niin tur - val - lis - ta ol - la

IV Em I D/F# Hm7 V A

tai - vaan I - sän a - sun - nol - la.

I D/F# V A/E I D V A

Hän on it - se läs - nä tääl - lä,

I D/F# IV G V A I D

siu - na - us on pääm - me pääl - lä.

2.
Kirkonkellot kuminoivat,
suuret urkupillit soivat.
Ääni holvistossa raikuu,
korkealle asti kaikuu.

On niin ...

3.
Maailmalla myrsky pauhaa.
Meille toivotetaan rauhaa.

Alttarille käydä saamme,
ehtoollisen juhlan jaamme.

On niin ...

4.
Virsi nousee riemuisasti
korkealle kuoriin asti.
Herran sanaa kuuntelemme.
Isä meidän, rukoilemme.

On niin ...

Synnintunnustuslaulun kerto

Herra armahda meitä.

Kristus armahda meitä.

Herra anna meille sinun rauhasi.

135

1. Ju-ma-la loi au-ringon, kuun ja jär-vet ja
puut, ih-mi-set myös. Ju-ma-lan on tai-vas ja
maa. Her-raa me tah-dom-me kiit - tää.
Her-ral-le rie-mul-la lau-lam-me kii-tos-ta.
Her - ra, me kii-täm-me ni-me - ä - si.

2.
Jeesukselle virtemme soi,
hän kuolemallaan elämän toi.
Luonamme hän täällä nyt on.
Herraa me tahdomme kiittää.
Herralle riemulla
laulamme kiitosta.
Herra, me kiitämme nimeäsi.

3.
Henkensä hän heikoille suo
ja keskellemme lämpöä luo.
Taivas jo on luonamme näin.
Herraa me tahdomme kiittää.
Herralle riemulla
laulamme kiitosta.
Herra, me kiitämme nimeäsi.

1. Oi ih - meel - lis - tä ar - mo - a, kun löy - sit
ek - sy - neen. Nyt uu - sin sil - min näh - dä
saan. Nyt kat - son Jee - suk - seen.

2.
Vain armo murtaa syntisen
ja rauhan lahjoittaa.
Voi suurta päivää ihmeiden!
Sain armon oivaltaa.
3.
Saan jättää kuilut synkkyyn.
Jää taakse valheen yö.
Nyt kuljen armoon luottaen,
ja vielä jatkuu työ.
4.
Hän kantaa kaipaustani
ja toivoon vastataan.

On Herra itse kaikkeni
taivaassa, päällä maan.

5.
Kun päättyy matka maallinen
ja kuihtuu kaikki muu,
saan nähdä taivaan kirkkauden
ja rauha vahvistuu.

6.
Kuin hanki haihtuu kerran maa
ja loiste auringon,
vaan Herra viipyy luonani,
ja armo aina on.

2.
Me emme nuoren puolesta
voi ottaa yhtään askelta.
Hän lähtee itse matkalleen,
sen vaaroihin ja vastuuseen.

3.
Kuitenkin häntä saattavat
myös sukupolvet vanhemmat,
on läsnä niiden rakkaus
ja rukous ja siunaus.

4.
On läsnä armon Jumala,
me saamme hiljaa kuunnella.
Ja seurakunta uskollaan
myös meitä kantaa helmassaan.

5.
Kasteessa kutsuit luoksesi,
taas anna, Jeesus, armosi,
uskossa auta kasvamaan.
Tee itse työsi kokonaan.

6.
Kättesi laske siunaten
suojaksi meidän kaikkien.
Elämän lahjan antaja,
Herramme, kiitos kaikesta!

919

Jeesus, Jeesus, kuule rukoukseni,
Anna rauha sydämeeni,
halleluja.

1. Oi I - sä, Poi - ka, Hen - ki Her - ran,
Myös mi - nut kuo - le - maa - si ker - ran,
ni - mee - si mei - dät kas - tet - tiin.
oi ris - tin Her - ra, lii - tet - tiin.
Sen o - san ih - meel - li - sen sain,
kun o - lin pie - ni lap - si vain.

2.
Myös minut silloin lapseksesi,
oi Isä taivaan, julistit,
ja Vapahtaja, omaksesi
veresi tähden omistit.
Nyt, Pyhä Henki, lohdutat,
Kristuksen armon kirkastat.

3.
Ja seurassasi, Herra pyhä,
päivästä päivään olla saan,
kasteeni liitto kantaa yhä,
ja sana ruokkii voimallaan.
Lujasti liität itseesi,
kun astun armopöytäsi.

4.
Näin hoidat, Paimen turvallinen,
keskellä seurakuntaasi.
On Isä aina uskollinen,
vaan heikko minun tahtoni.
Niin usein eksyn tieltäsi,
anteeksi anna, Herrani.

5.
Luo itse, Vapahtaja hyvä,
myös minuun usko, rohkeus
ja luottamuksen rauha syvä
ja uusi tahto, rakkaus.
Sinua tahdon palvella
ja voittaa kruunun taivaassa.

814

1. Kul - jem - me yh - des - sä täl - lä tiel - lä,
jol - la jo mui - noin kul - jet - tiin. Us - ko ja toi - vo
yh - tei - nen yl - tää näin hal - ki ai - ko - jen.

2.
Kuljemme yhdessä, vaikka emme
matkamme suuntaa tunnekaan.
Jeesus on totuus, hän on tie,
hän meidät määränpäähän vie.
Jeesus on totuus, hän on tie,
hän meidät määränpäähän vie.
3.
Hän kuulee hiljaiset huokauksemme,
hän kantoi synnit harteillaan.
Yhteistä leipää murramme,
siinä on meidän voimamme.
Yhteistä leipää murramme,
siinä on meidän voimamme.

4.
Joskus hän vie meidät hiljaisuuteen,
joskus taas työhön, toimintaan.
Oppaaksi Hengen antaa hän,
päiviimme voiman riittävän,
oppaaksi Hengen antaa hän,
päiviimme voiman riittävän.
5.
Kuljemme yhdessä pitkää matkaa,
luottamus kasvaa hiljalleen.
Kaipaus meihin vielä jää,
kaukana siintää määränpää.
Kaipaus meihin vielä jää,
kaukana siintää määränpää.

517

1.
Herra, kädelläsi
asua mä saan,
turvallisni käsi päällä maan.
Siellä kaikki saavat
uuden sydämen,
rauhan annat haavat sitoen.
Onneni on olla
Herraa lähellä,
turvata voin yksin Jumalaan.
Onneni on olla
Herraa lähellä,
tahdon laulaa hänen teoistaan.

2.
Herra, kädelläsi
iloita mä saan,
se on rikas käsi antamaan.
Siellä armahdusta
meille tarjotaan
eikä kadotusta milloinkaan.
Onneni on olla
Herraa lähellä,
turvata voin yksin Jumalaan.
Onneni on olla
Herraa lähellä,
tahdon laulaa hänen teoistaan.

3.

Herra, kädelläsi
itkeä mä saan,
kohonnut ei käsi kostamaan.
Sitä naulat pisti,
pahuus ihmisten,
anteeksi soi risti kaiken sen.
Onneni on olla
Herraa lähellä,
turvata voin yksin Jumalaan.
Onneni on olla
Herraa lähellä,
tahdon laulaa hänen teoistaan.

4.

Herra, kädelläsi
uneen painan pään,
kutsut ystäväsi lepäämään.
Käsi minut kantaa
uuteen elämään,
ikirauhan antaa, valoon jään.
Onneni on olla
Herraa lähellä,
turvata voin yksin Jumalaan.
Onneni on olla
Herraa lähellä,
tahdon laulaa hänen teoistaan.

960

1.

Maksettu on velkani mun,
ylistys olkoon
Ristiinnaulitun.

2.

Henkesi on voimani mun.
Ylistys olkoon
Ristiinnaulitun.

3.

Luonasi on kotini mun.
Ylistys olkoon
Ristiinnaulitun.

571:3-4

3.

Taas linnut laulujansa
visertää kauniisti.
Myös eikö Herran kansa
Luojaansa kiittäisi!
Mun sieluni, sä liitä
myös äänes kuorohon
ja armon Herraa kiitä,
kun laupias hän on.

4.

Oi Jeesus Kristus jalo
ja kirkas paistemme,
sä sydäntemme valo,
ain asu luonamme.
Sun rakkautes liekki
sytytä rintaamme,
luo meihin uusi mieli,
pois poista murheemme.